

Sygn. akt II CSK 392/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. N. - zarządcy sądowego nieruchomości przy ul. P. w Ł.
przeciwko S. S. i D. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 7200
(siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 20 stycznia 2016 r. naruszenie art. 203 k.c. w związku z art. 935 § 1 i art. 612 k.p.c., naruszenie art. 203 i 206 k.c., naruszenie art. 224 w związku z art. 225 k.c. oraz naruszenie art. 328 § 2, art. 365 § 1 i art. 391 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego wykładni art. 203 k.c. w związku z art. 935 k.p.c., a ściślej - zakresu uprawnień zarządcy nieruchomości w świetle tych przepisów: czy jest on legitymowany do dochodzenia zwrotu pożytków od jednego ze współwłaścicieli nieruchomości na zasadach określonych w art. 224 i 225 k.c.

Ponadto skarżący powołał się na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia podniesiona w skardze kasacyjnej nie jest takim zagadnieniem. Racje leżące u podstaw wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2012 r., II CSK 141/12, zapadłego w sprawie o odszkodowanie, są aktualne także w sprawie o zwrot pożytków (por. ponadto uchwały Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2008 r., III CZP 3/08 i 19 marca 2013 r., III CZP 88/12). Na równi zatem z zajętym w tym wyroku stanowiskiem, że zakresem zarządu nie jest objęte dochodzenie przez zarządcę roszczeń odszkodowawczych od współwłaściciela

nieruchomości, uzasadniony jest pogląd, że - tak jak przyjęto w zaskarżonym wyroku w nawiązaniu do powołanego wyroku Sądu Najwyższego - nie mieści się w zakresie zarządu również dochodzenie przez zarządcę od współwłaściciela zwrotu pożytków.

Nie jest spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym tej przesłanki, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej powoda.

Z przedstawionych przyczyn, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2016.1668).